

DOS SONETS FRANCESOS

LA FELICITAT D'AQUEST MÓN

Tenir una casa neta, bonica i espaiosa
i una horta tapissada de fruiters odorants,
bon vi, bona vianda, poc traüt, pocs infants,
posseint sense fressa una fidel esposa;

no tenir deute, amor, lluita ni plet crudel;
no haver de partir peres amb cap dels teus parents,
aconcentrar-se amb poc, no esperar dels potents
i estargir tot projecte damunt un just model;

obrar sempre amb franquesa i net d'ambició,
lliurar-se sense escrúpuls a la devoció,
domar la passió i fer-ne esclava vostra;

servar l'esperit lliure i el judici ben fort
i passar el rosari, sota l'amorós sostre,
vol dir esperar a casa tranquil·lament la mort.

Christophe PLANTIN (1514-1589)

FELIÇ QUI, COM ULISSES...

Feliç qui, com Ulisses, ha fet un bell viatge,
o bé qui, com aquell que conquerí el tusó,
se n'ha tornat després, ric de seny i raó,
a cercar entre els parents per la vida un estatge!

¿Quan podré veure, ai las!, del meu petit vilatge
el fum dalt les teulades, i en quina estació
podré reveure el clos, per mi sens parió,
de la llar que m'és pàtria, cobricel i guiatge?

Més m'abelleix la casa que els avis van bastir
que dels palaus romans la façana orgullosa;
més que el marbre lluent vull la pissarra fina.

més el Loira francès que el gran Tíber llatí,
més vull l'humil Lyré que el tossal Palatí,
i més que el vent marí la dolcesa anjovina.

Jochim DU BELLAY (1525-1560)
(dels «Regrets».)